

हिनस्तिधात्वर्थतावच्छेदकं फलमव्यवहितमेव मरणम् अव्यवहितफलकव्यापारस्यैव धातुवाच्यत्वात् अन्यथा परम्परया विवृतिफलकात्मिकां तद्वत् कुर्वत्यपि पचतीति प्रसङ्गात् अथ खड्गघातानन्तरं यत्तु विलम्बेन मरणं व्रणपाकपरम्परया वा, अत्रे विप्रयोगेण वा तत्तु हन्तृत्वं प्रायश्चित्तादि च न स्यादिति चेत् न प्रायश्चित्तव्यवहृत्यार्थं हि तत्तु हन्तृत्वव्यपदेशो गौणः विनिगमनन्तु लावणमेव

वस्तुतस्तु मरणोद्देशेन कृतोऽदृष्टाद्वारकस्तदनुकूलो व्यापारः हिंसा श्येनघातद्वारा मरणसाधनमतो न हिंसा । यद्यदद्वारा मरणसाधनं हिंसा स्यात्तदा सप्तमीतैलाभ्यङ्गसाद्वारेण विनाशसाधनत्वात् तत्कर्तुः हिंसकत्वापत्तिः । अतएव कृपादौ गोमरणापि न गोवधकर्तृता तत्कर्तुः, गललग्नाक्षमरणेन भक्तुरात्महन्तृत्वं, परिवेषयितुं वा ब्राह्मणहन्तृत्वम् । व्रणपाकपरम्परया विलम्बेन विप्रयोगेण च हन्तृत्वं सुख्यमेव । नाश्रुतुनिष्पादितमरणफलकत्वं, गललग्नाक्षमरणेन हन्तृत्वापत्तेः । अन्योद्देशेन क्षिप्रनाराचहते ब्राह्मणे ब्राह्मणहन्तृत्वं न स्यादिति चेत् न दृष्टापत्तेः । व्यपदेशः प्रयोगो वा लक्षण्या समर्थयितुं शक्यते, त्वत्पक्षेऽतिप्रसङ्गो वारयितुं न शक्यत इतीदमेव विनिगमनम् । अन्योद्देशेन कृतोऽपि निषिद्धे प्रायश्चित्तार्थेऽपि अतः अपरे तु अनभिसंहितावान्तरव्यापारमहारीकृत्य मरणसाधनं हिंसा, खड्गकारस्थानभिसंहितावान्तरव्यापारद्वारा मरणसाधनत्वं तस्य हि अवान्तरव्यापारोनाभिसंहितः । किन्तु धनलाभ इति खड्गकारो न घातकः विप्रस्यान्ने प्रक्षेपणमवान्तरव्यापारो भोजनमेवाभिसंहितम् अनेनेदभोक्तव्यमिति सन्धाय विप्रयोगादिति हिंसेय विप्रयोग इति तत्र गललग्नाक्षकलादुक्तं मरणं तत्तु परिवेषयितुं वातकत्वापातात् अनेनेदं भोक्तव्यमित्यभिसन्धायैवाक्षपरिवेषणात् भोक्तृहन्तृत्वापत्ते च अनभिसंहितमवान्तरव्यापारमहारीकृत्य मरणानुकूलमक्षणासुधानात् । अतएव अव्यवहितप्राणवियोगफलको व्यापारो हिंसा व्रणपाकपरम्परया मृते न हन्तृत्वं व्यापारव्यवधावकत्वादिति निरस्तम्

श्येनादेर्वेदबोधितत्वेऽपि यथाऽनर्थहेतुत्वं तथाऽभिचारशब्दे दर्शितवचनेऽपि अधिकं श्येनशब्दे वक्ष्यते । एनसाकतम् यत् । एनस्य पापपरचित्ते त्वि० “यच्छमेनस्यम्” अथ० ८, ७, २ । एनोऽस्यस्य सतप् सस्य वः । एनस्य विनि । एनस्यिन् पापयुक्ते त्वि० उभयत्र स्त्रियां ङीप् । “मा त एनस्यतो यत्तिन् भुजेम” ऋ० ७, ८८, ६ ।

एनस्यन्तं चिदेनसः सुदानवः ८, १८, १२ । “एनस्त्रिभिर्निरिक्ते नार्थं किञ्चित् समाचरेत्” । “अव्दाहं सिन्द्रमित्येतदेनसी सप्तकं जमेत्” मनुः । “इण आगसोति” उणा० व्यपराध एव साधुत्वम् पापे तु ईश्वराज्ञात्कृन्-रूपापराधजयत्वेनोपचारात् इति बोध्यम् ।

एम त्वि० इण-कर्मणि स । १ प्राथ्ये । “अर्थश्च म एमश्च” यजु० १८, १५, “एमः प्राप्तव्यार्थः” वेददी० ।

एमन् न० एत्यनेन मार्गेण इण-करणे मनिन् । १ गतिमार्गे “कृष्णं त एम रुयतः” ऋ० ४, ७, ६ । “कृष्णं त एम रुय-दूर्मे” १, ५८, ४ । “एमन् यद्नेन गमनमार्गे उच्यते” भा० एत्यत्र व्याधारे मनिन् । २ अवस्थितिस्थाने । “ष्टुं स-सृष्ट्ये मन्” यजु० १२, १७, “एमन् अवस्थाने” वेददी० । “अपां त्वेमन्त्यादयामि” १२, ५२ । सप्तम्या लुकि न नलोपः । भावे मनिन् । ३ गमने । “दूरे द्वयो ये चितयन्त एमभिः” ऋ० ५, ५६, २ एमभिर्गमनैः” भा० ।

एरका स्त्री इण-बा० र ततः संज्ञायां कन् । निरप्य-वृणभेदे (नलच्छाडा) “एरका शुन्द्रमूला च शिन्वी शुन्द्रा शरीति च । एरका शिथिरा दृष्ट्या चक्षुष्या वातकोपिनी । मूलकच्छ्राशरीदाहपित्तशोणितना-शिनी” भावप्र० । “ददार करजैरुवावेरकां कटहयथा” भाग० १, २१६, “एरकाणां तदा सृष्टिं कोपाज्जपाह केशवः” । भा० सौव० २ अ० “एरकाहपिभिवर्जैर्निज म्रुरितरेतरम्” भा० आ० २ अ० । २ कौरव्यवशजे सर्पभेदे “एरकः कुम्बलोवेणी वेणीस्कन्दः कुमारकः” भा० आ० ५, ७ अ० । नागनामकीर्त्तने

एरङ्ग पु० आ+ईर-अङ्गच् । सत्प्रभेदे, “एरङ्गोमधुरः क्षिप्रधो विटक्नी शोतलो गुरुः” राजनि० तद्गुणः ।

एरण्ड पु० ईरयति वायुम् मलं वाऽधः ईर-अण्डच् नि० गुणश्च । १ वृक्षभेदे (एरडी) । (भेरण्डा) । “एरण्डयुग्मं भधुर सुखं गुरु विनाशयेत् । शूलशोथकटीवक्षिशिरःपीडो-दरञ्चरान् । व्रधुश्चासकफानाहकासकुष्ठामसारतानिति” एरण्डयुग्मम् शुक्लरक्तैरण्डौ “एरण्डपत्रं वातघ्नं कफ क्षमिविनाशनम्” । मूलकच्छ्राहृदयापि पित्तरक्तप्रकोप-णम् । वातार्थ्यदलं शुल्बवस्तिशूलहरं परम् । कफवातक्षमीन् हन्ति वृद्धि सप्तविधामपि । एरण्डफल-मलुण्ण शुल्बशूलानिनापहम् । यक्ष्णीहोदराशेषौ क-टुकं दीपनं सतम् । तद्वृक्षजा च विट्भेदी वातक्ष्मी-दरापह । कायेऽस्य मूलं संचाक्षमिन्नाड्यपरं जनाः”